یادداشت

راستی‌آزمایی ادعای طالبان درباره حقابه هامون

فرشید عابدی، روزنامه‌نگار: نورالدین عزیزی، وزیر صنعت و تجارت افغانستان که در سفر به سیستان برای توافق درباره احداث مسیر دوم مرز میلک، افزایش مراودات مرزی و بهره‌برداری بیشتر از بندر چابهار به سیستان سفر کرده بود، در مواجهه با مطالبه تأمین حقابه ایران از رودخانه هیرمند، خشک‌سالی افغانستان را عامل محقق‌نشدن حقابه سیستان دانست و عنوان کرد «خدای ناخواسته دشمنی و انگیزه‌ای برای انحراف مسیر آب نداریم؛ آنچه جریان دارد، یک وضعیت طبیعی ناشی از خشک‌سالی شدید است».

تناقض‌گویی وزیر طالبان نشان از رویکرد هیدروپلیتیک افغانستان دارد. علت اصلی تأمین‌نشدن حقابه رودخانه هیرمند از جانب حکام افغانستان، انحراف آورد این رودخانه به سمت شوره‌زار گودزره است؛ اما وزیر طالبان در وهله نخست خشک‌سالی افغانستان را عامل محقق‌نشدن حقابه ذکر کرده؛ سپس به موضوع انحراف آب اشاره کرده و مدعی شده که طالبان انگیزه‌ای برای انحراف آب ندارد. علاوه بر اینکه نورالدین عزیزی سهوا دچار تناقض‌گویی در اجلاس مشترک اقتصادی ایران و افغانستان شده، بلکه درباره دو مسئله «خشک‌سالی» و «نداشتن انگیزه برای انحراف آب رود هیرمند» نیز به طور فاحش واقعیت را کتمان می‌کند. پس از بهره‌برداری از بند کمال‌خان، با توجه به سامانه انحرافی این سازه آبی، هرساله غالب سیلاب رودخانه هیرمند به شوره‌زار گودزره منحرف می‌شود.تصاویر ماهواره‌ای روی این ادعا صحه می‌گذارد؛ برخی سال‌ها دو میلیارد و برخی سال‌ها مانند سال آبی گذشته تا چهار میلیارد مترمکعب آب به سمت شوره‌زار گودزره منحرف شده است. با وجود ادعای وزیر صنعت و تجارت طالبان، هم‌زمان با افتتاح بند کمال‌خان، وزارت آب و انرژی و شرکت انکشاف ملی افغانستان در دوره جمهوریت رسما اعلام کردند که بند مذکور برای احیای ۴۹ هزار هکتار از اراضی گودزره و اسکان ۴۹ هزار خانواده پشتون احداث و به بهره‌برداری رسیده است. این اقدام افغانستان در راستای سیاست مهندسی اجتماعی و گسترش و پراکنش پشتون‌های ناقل با هدف حفظ قدرت از دوره یعقوب‌خان تاکنون در حال انجام است. پس از بهره‌برداری از بند کمال‌خان، ریاست‌جمهوری اشرف غنی چندان دوام نیافت و ذیل توافق دوحه، افغانستان را به طالبان تسلیم کرد، اما با وجود تغییر حکومت، انحراف سیلاب رودخانه هیرمند به وسیله بند کمال‌خان استمرار دارد و حتی کمیسار آب افغانستان در دوره طالبان در جلسه کمیساران آب ایران و افغانستان با اصلاح سازه بند مذکور صراحتا مخالفت کرد. اگر حکومت طالبان انگیزه‌ای برای انحراف آورد رود هیرمند ندارند، چرا با اصلاح بند کمال‌خان صریحا مخالفت کردند؟ چرا باید سیلاب رود هیرمند به جای استفاده کشاورزان بلوچ ولایت نیمروز افغانستان و تأمین حقابه هیرمند به شوره‌زار گودزره بریزد؟ اگر انحراف آب به گودزره برای احیای اراضی آن منطقه نیست، پس مصداق هدردادن آب است که از لحاظ شرعی به آن ایراد وارد است. استمرار انحراف رود هیرمند به سمت گودزره و پرداخت‌نکردن حقابه به بهانه واهی خشک‌سالی، به معنای ادامه رویکرد هیدروپلیتیک دوره جمهوریت نیست؟ اگر طالبان انگیزه‌ای برای انحراف آورد رودخانه هیرمند ندارند، می‌توانند با اصلاح سامانه انحرافی بند کمال‌خان، حسن‌نیت خود را اثبات کنند. درک نادرست مقامات سیستان‌وبلوچستان از رویکرد هیدروپلیتیک افغانستان و شرایط هیدرولوژی حوضه آبریز در قبال اظهارات کذب وزیر صنعت و تجارت طالبان، نگران‌کننده است. با توجه به اعطای اختیارات ویژه از جانب رئیس‌جمهور در حوزه حقابه هیرمند به استاندار سیستان‌وبلوچستان، تا زمانی که او و سایر مقامات استانی از این مهم درک درستی ندارند، مطالبه حقابه، مصداق آب در هاون کوبیدن است.

فیک‌نیوزها، قانون‌گذاری و اخبار جعلی

ادامه از صفحه اول

۷- با این تنوع و تکثر دنیا هم نظم حقوقی متلونی را تجربه می‌کند. در اتحادیه اروپا، قانون خدمات دیجیتال (DSA) چارچوبی شفاف برای مسئولیت پلتفرم‌ها تعیین کرده و آلمان با قانون NetzDG حذف سریع محتوای خلاف واقع را الزامی کرده است. در مقابل، ایالات متحده با تکیه بر متمم اول قانون اساسی، آزادی بیان را اصل قرار داده ولی از فشار مدنی برای راستی‌آزمایی استفاده می‌کند. ایران می‌تواند مدلی بومی و متعادل بر پایه آموزش رسانه‌ای، شفافیت پلتفرم‌ها و استقلال نهاد ناظر طراحی کند.

۸- شک نیست که اخبار جعلی تهدیدی خاموش، اما واقعی است؛ تهدیدی علیه اعتماد اجتماعی که سرمایه بنیادین هر نظام سیاسی است. قانون‌گذاری در این زمینه نباید صرفا به برخورد کیفری متکی باشد، بلکه باید بر پیشگیری، شفافیت، سواد رسانه‌ای و مسئولیت اجتماعی پلتفرم‌ها استوار شود. لایحه پیشنهادی جدید می‌تواند گامی باشد در راستای حفظ هم‌زمان دو ارزش بنیادین؛ آزادی بیان و امنیت حقیقت. جامعه به آرامش نیاز دارد. حریم خصوصی محترم است. گاهی به اسم گردش آزاد اطلاعات آبرو و حیثیت شهروند ذبح می‌شود. گاهی تسویه‌حساب‌های جناحی یا شرکتی و مالی اخلاق را ذبح می‌کند و فیک‌نیوزها که ریشه ندارند و قابل شناسایی نیستند، خوره مال و آبرو می‌شوند. قانون باید امنیت قضائی و امنیت شهروندی را تضمین کند و در این راستا بازدارندگی و مسئولیت‌پذیری و تناسب باید مورد توجه مقنن باشد. قانون‌گذاری مسئله‌محور و ارزش‌محور با معیارهای دقیق و مستمر باعث می‌شود تا حدودی بتوان این بستر پراتفاق را کنترل کرد.

خبر

در نامه‌ای به معاون وزیر صمت اعلام شد
سرگردانی ۱۰ ماهه تجار

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران ضمن انتقاد از بدقولی‌ها در تخصیص ارز برای واردات این کالا، اعلام کرد: از بهمن پارسال تاکنون هیچ ارزی به برنج تخصیص داده نشده است. به گزارش «شرق»، دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان برنج ایران در نامه‌ای به معاون وزیر صمت از بدقولی‌ها در تخصیص ارز به تجار گلایه کرد. در این نامه عنوان شده است: نظر به اینکه بنا بر اعلام وزارت جهاد کشاورزی، بنا بود شرکت‌هایی که محموله‌های وارداتی خود را در اختیار شرکت بازرگانی دولتی قرار می‌دهند، در اولویت تخصیص ارز قرار بگیرند، اما این اتفاق نیفتاده است. ضمن اینکه از بهمن‌ماه سال گذشته تا امروز هیچ ارزی برای واردات برنج تخصیص نیافته و یک میلیون تن برنج بدون اینکه ارزی برای آن پرداخت شود، وارد کشور شده است. در بخشی از این نامه آمده است: به دلیل عدم انجام تعهدات وزارت محترم جهاد کشاورزی، قطعا امکان ادامه فرایند تحویل برنج‌های وارداتی تهدید خواهد شد. لذا مسئولیت کمبود برنج در بازار در این مقطع متوجه معاونت محترم توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی است و در ادامه با توجه به الزام تحویل برنج‌های وارداتی مطابق مصوبه تنظیم بازار محترم کشور به شرکت مادرتخصصی بازرگانی دولتی ایران، کشور دچار کمبود شدید برنج کسری مورد نیاز خواهد شد و مسئولین مربوطه می‌بایست پاسخ‌گوی عدم انجام تکالیف و وظایف خود باشند. لذا ضمن تقدیم کلیه مستندات مربوطه، شامل نمونه قراردادها و تصویر اطلاعیه مذکور به پیوست، در صورت امکان خواهشمند است دستور فرمایید مراتب را در تنظیم بازار محترم کشور مطرح فرمایند. مزید اطلاع، تاکنون علی‌رغم قول‌های داده‌شده، هیچ ارزی به برنج از بهمن‌ماه سال ۱۴۰۳ تاکنون پرداخت نشده است.

در دولت سیزدهم بارها خبر امضای تفاهم‌نامه‌های متعدد در زمینه شراکت گازی با روسیه به گوش رسید اما عملا هیچ‌کدام از این تفاهم‌نامه‌ها به جایی نرسیده است

تفاهم‌نامه‌ها و مذاکرات دولت سیزدهم برای واردات گاز از روسیه و رفع ناترازی به بن‌بست خورد

رؤیافروشی با روس‌ها

مهفام سلیمان‌بیگی: فصل سرما در ایران در حالی آغاز شده که پیش‌بینی می‌شود روزانه ۳۵۰ تا ۴۰۰ میلیون مترمکعب کسری گاز داشته باشیم. با این شدت کمبود، احتمالا به روال گذشته بیش از ۷۰ درصد تولید گاز به مصرف بخش خانگی می‌رسد و صنعت و نیروگاه‌ها باز هم معطل باقی می‌مانند. راه واردات گاز از همسایه‌ها برای تأمین نیاز استان‌های شمالی نیز ظاهرا به بن‌بست خورده است؛ زمستان گذشته ترکمنستان به دلیل تأخیرهای طولانی‌مدت ایران در پرداخت بهای گاز، صادرات گاز به ایران را متوقف کرد و حتی خواستار دریافت جریمه تأخیر شد. بهار امسال نیز باز دیگر سخنانی از توافق‌نامه با روسیه برای واردات گاز به میان آمد که با توجه به مناسبات سیاسی و بین‌المللی امروز و البته اقتصاد انرژی به نظر می‌رسد بی‌فایده و البته بی‌نتیجه خواهد ماند. گاز وارداتی یا باید از مسیر آذربایجان وارد ایران شود که آذربایجان بنا به دلایل ژئوپلیتیک در برابر آن مقاومت می‌کند، چون در حال همکاری با اسرائیل و ترکیه است؛ یا باید از مسیر ارمنستان و گرجستان عبور کند که آن هم به علت ارتباط نامناسب این دو کشور با روسیه و ایران به نظر ممکن نیست؛ یا از کف دریای خزر لوله‌کشی شود که نیاز به چندین سال زمان و البته حدود شش میلیارد دلار سرمایه دارد و این یعنی از صرفه اقتصادی خارج است.

تفاهم‌نامه بی‌سرانجام دولت سیزدهم

در دولت سیزدهم بارها خبر امضای تفاهم‌نامه‌های متعدد در زمینه شراکت گازی با روسیه به گوش رسید. اردیبهشت امسال بار دیگر سخن از تفاهم‌نامه گازی با روسیه به میان آمد. محسن پاک‌نژاد، وزیر نفت با اعلام اینکه پیش‌تر تفاهم‌نامه‌ای برای واردات سالانه ۵۵ میلیارد مترمکعب گاز از روسیه به ایران امضا شده بود، خبر داد که بررسی‌های لازم درباره مسیرهای انتقال انجام شد و در نهایت، تفاهم بر سر استفاده از مسیر زمینی از طریق خاک جمهوری آذربایجان حاصل شد. وزیر نفت حتی توضیح داد که گاز روسیه در منطقه آستارا تحویل ایران خواهد شد. او گفت: «هماهنگی‌های لازم میان روسیه و آذربایجان در حال انجام است و این طرح دارای فاز دومی نیز خواهد بود که در آینده نهایی می‌شود».

پیش از این نیز کاظم جلالی، سفیر جمهوری اسلامی ایران در فدراسیون روسیه، طی اظهاراتی اعلام کرده بود که تهران امیدوار است عرضه گاز روسیه به ایران از طریق جمهوری آذربایجان در آینده نزدیک آغاز شود. سفیر ایران در روسیه با بیان اینکه «ما اکنون در حال مذاکره با گازپروم هستیم و تقریبا تمام مسائل حل شده است»، توضیح داد که با این وجود، طرفین هنوز باید بر سر قیمت گاز روسیه به توافق برسند. حتی قبل از این هم، سرگئی تسویلوف، وزیر انرژی روسیه، در جریان هجدهمین نشست کمیسیون مشترک همکاری‌های تجاری و اقتصادی ایران و روسیه اعلام کرده بود که عرضه گاز از روسیه به ایران از طریق زیرساخت‌های موجود در خاک آذربایجان، در سال جاری میلادی آغاز خواهد شد. او حجم برنامه‌ریزی‌شده برای این صادرات را تا ۱.۸ میلیارد مترمکعب در سال عنوان کرده بود.

ظاهرا صحبت‌های اولیه درباره این ماجرا، به زمان جواد اوجی، وزیر نفت دولت سیزدهم، برمی‌گردد که در تاریخ ۶ تیر ۱۴۰۳ درخصوص تفاهم‌نامه میان ایران و روسیه حرف زد و گفت: «ایران و روسیه دارای بیش از ۶۰ درصد ذخایر گازی دنیا هستند و تفاهم همکاری بین دو کشور اتفاق مهمی است. قطعا این مسئله در منطقه تحولات مثبتی در حوزه انرژی رقم خواهد زد. ضمن اینکه ایران با زیرساخت‌ها و خطوط انتقال گاز سراسری که دارد، کاملا آماده دریافت این میزان گاز (۵۵ میلیارد مترمکعب در سال) است».

دولت گذشته برای دفاع از این توافق، روی چند ویژگی متمرکز شد: اول اینکه امنیت انرژی، به‌ویژه در فصول سرد، برای مناطق شمالی کشور افزایش می‌یابد؛ به نحوی که دیگر جای نگرانی برای وزارت نفت در خصوص تأمین گاز این مناطق وجود ندارد. دوم اینکه با توجه به خطوط لوله گسترده‌ای که ایران در سراسر کشور دارد، می‌تواند در شرایط جنگ روسیه و اوکراین -که روسیه به‌شدت تحت تحریم غرب است- به هاب گازی جنوب‌غرب آسیا و مسیر اصلی ترانزیت گاز بدل شود. سوم اینکه این تفاهم‌نامه روشی جایگزین برای کسب درآمد در شرایط تحریمی غرب برای ایران محسوب می‌شود.

خیال باطل عبور از خاک آذربایجان و انفعال طرفین

در همین راستا، وزیر پیشین نفت در روزهای واپسین کار خود از امضای سند توافق‌نامه انتقال گاز روسیه به ایران از مسیر دریای خزر خبر داد. اوجی گفته بود: «با اجرای این طرح روزانه ۳۰۰ میلیون مترمکعب گاز از روسیه وارد کشور می‌شود و هزینه احداث خط لوله کف دریا را هم روسیه متقبل شده است».

با این حال کمی بعد در گفت‌وگوها مسیر جمهوری آذربایجان به عنوان به‌صرفه‌ترین مسیر انتخاب و معرفی شد. حتی گفته می‌شد در قراردادی که به امضای طرفین رسیده، مقرر شده جمهوری آذربایجان نیز در این قرارداد مشارکت داشته باشد تا گاز روسیه به آذربایجان منتقل شده و از این کشور، به ایران ترانزیت شود. این درحالی است که با توجه به شرایط بین‌المللی و مناسبات سیاسی آذربایجان، طبیعتا آذربایجان اراده‌ای برای انجام چنین همکاری‌ای ندارد. البته ظاهرا فقط آذربایجان هم نیست، تاکنون هیچ‌یک از طرف‌های ایرانی و روسی هم تمایل و اراده‌ای برای آغاز عملیات اجرائی زیرساخت‌ها از خود نشان نداده‌اند. البته برخی رسانه‌ها و مسئولین هم معتقدند که روسیه آمادگی خود را برای تقبل هزینه‌های زیرساختی در خاک جمهوری آذربایجان اعلام کرده، اما هیچ پالس مثبتی از سوی آذربایجان مخابره نشده است.

گروهی از کارشناسان نیز عنوان کردند که ایده عبور از خاک آذربایجان را روسیه مطرح کرده و لزوما منافع ایران را تأمین نمی‌کند. چراکه از یک طرف ظرفیت ۱۲۰ میلیارد مترمکعبی صادرات گاز سالانه روسیه به علت جنگ اوکراین بدون استفاده باقی مانده و از سوی دیگر مسیر انتقال گاز مزدوک روسیه به باکو سالانه تنها ۱۰ میلیارد مترمکعب ظرفیت دارد که به دلیل فرسودگی خط لوله موجود فقط ۲۰ درصد این ظرفیت عملیاتی است؛ بنابراین ایجاد مسیر جایگزین در کنار مسیر مذکور از کشورهای دیگر برای روسیه ضروری به نظر می‌رسد. بدتر اینکه خود باکو نیز رقیب جدی ایران در زمینه تولید گاز است و رؤیای تبدیل‌شدن به هاب گازی منطقه را در سر می‌پروراند. همین حالا این کشور در حال استخراج گسترده منابع نفت و گاز دریای کاسپین و انتقال این منابع به ترکیه و اروپاست؛ بنابراین منطقی نیست که ایران، امنیت انرژی خود را به یک رقیب متحد با کشورهای رقیبش وابسته کند.

بررسی سه گزینه ترانزیتی

احسان موحدیان، کارشناس مسائل بین‌الملل در همین باره به «شرق» می‌گوید که به زعم او همکاری با روسیه در حوزه انرژی اقدام درستی است، زیرا به هر حال گازی که وارد ایران می‌شود، بخشی از کسری را برطرف می‌کند. به گفته او: «ما متأسفانه در بحث گاز سرمایه‌گذاری نکرده‌ایم و البته در مناطق شمالی‌مان همواره برای تأمین گاز مشکل داشته‌ایم؛ یک مدت این گاز از ترکمنستان تأمین می‌شد. ضمن اینکه سوآپ گاز برای ما درآمدزایی هم دارد. هرچند شرط عقل این است که منابع گازی خود را متکثر کنیم و فقط به یک کشور وابسته نباشیم. برای مثال چین و روسیه رفاقت دارند اما برنامه چین این نیست که تمام منابع انرژی‌اش را از روسیه بگیرد و تلاش می‌کند آن را متنوع کند. ضمنا مسئله این نیست که روسیه همه گازش را بدهد به ما؛ برنامه‌هایی وجود دارد که گازی که از روسیه وارد ایران می‌شود، صادراتی داشته باشد به برخی کشورهای عربیِ جنوب خلیج فارس یا پاکستان. به هر حال، ایران در این مسیر بیشتر نقش ترانزیتی خواهد داشت. در کنارش این درهم‌تنیدگی اقتصادی می‌تواند باعث همگرایی سیاسی، اقتصادی و امنیتی شود؛ وقتی این کشورها برای تأمین انرژی‌شان به ایران نیاز داشته باشند، همگرایی‌شان بیشتر می‌شود. ما نیاز داریم که پاکستان با ما همگرا باشد؛ چون آذربایجان و ترکیه در تلاشند تا پاکستان را هم در محور خودشان قرار بدهند».

با این حال او معتقد است که گروه فکری در کشور وجود دارد که دائم در تلاش است ما را در همه حوزه‌ها به آذربایجان وابسته کند. تا جایی که اگر بخواهیم به اروپا برویم، تأکید می‌کنند فقط از آذربایجان و نخجوان برویم، نه از ارمنستان. در بحث انتقال گاز روسیه هم همین گروه تأکید می‌کنند که فقط از مسیر آذربایجان استفاده شود و مثلا از مسیر ترکمنستان یا گرجستان و ارمنستان استفاده نشود.

از نگاه او سه مسیر می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. موحدیان توضیح می‌دهد که ترکمنستان نمی‌خواهد با روسیه همکاری کند؛ چون روسیه بازار گاز را اشباع کرده و ترکمنستان نمی‌تواند گازش را به چین صادر کند. همچنین خط لوله‌ای هم که مسیر انتقال گاز ترکمنستان به ایران است، احتمالا در آینده برای انتقال گاز ترکمنستان به عراق هم تکمیل می‌شود و دیگر ظرفیتی برای انتقال گاز روسیه باقی نخواهد ماند. مسیر بعدی طبق اظهارات او مسیر انتقال گاز روسیه به آذربایجان است که اولا کاستی‌هایی دارد مثل اینکه ما بین آذربایجان و ایران خط لوله نداریم و این خط لوله باید احداث شود، که خود این یک مشکل است. ثانیا مسیر از آذربایجان طولانی‌تر است نسبت به مسیر ارمنستان و گرجستان. او ادامه می‌دهد: «یک خطر دیگر اینکه با توجه به سوابق رفتاری آذربایجان، اگر گاز روسیه را دریافت کند، ممکن است به آن یک برچسب «آذربایجان» زده و مجددا صادر کند؛ یعنی سوآپ گازی کند، ممکن است گاز روسیه را از طریق آذربایجان به اروپا منتقل کند. نمی‌شود به آنها اعتماد کرد».

او با اشاره به مسیر سوم می‌گوید: «ما از روسیه به گرجستان، به ارمنستان و به ایران مسیر گازی داریم. با یک‌سری تغییرات فنی می‌توان این مسیر را برعکس کرد؛ یعنی گاز به جای اینکه از پایین به بالا بیاید، از بالا به پایین بیاید. فاصله خط لوله انتقال گاز تا تبریز هم ۱۴۰ کیلومتر است. اگر از مرز جمهوری آذربایجان تا آن مناطق هدف خط تولید انتقال گاز وجود ندارد، باید احداث شود. یعنی باید مسیرها را متنوع کنیم. این موضوع هم در مسئله گاز مطرح است، هم در مسئله کریدورها و مسیرهای ترانزیتی».

به باور این کارشناس اگر بخواهیم فقط به آذربایجان وابسته شویم و مسیر ارمنستان را نداشته باشیم، آنها می‌توانند مسیر را ببندند و به ما فشار بیاورند. او می‌گوید: «در ماجرای راه‌آهن هم اشتباه می‌کنیم؛ می‌گوییم راه‌آهن جلفا وصل شود به نخجوان و از نخجوان وصل شود به ارمنستان، یعنی اتصال مستقیم نداشته باشیم. اگر قرار است این کار را بکنیم، باید در مسیر ارس که احداث می‌کنیم، در کنار جاده، هم ریل باشد و هم خط لوله انتقال انرژی تا وابستگی متقابل ایجاد شود. یعنی اگر آذربایجان تلاش می‌کند ما را وابسته کند، ما هم آنها را به خودمان وابسته کنیم تا بعدها سراغ باج‌گیری از ایران نروند».

موحدیان در پاسخ به این پرسش که اخیرا و در پی نزدیک‌شدن رابطه ارمنستان با غرب، آیا هنوز هم این کشور گزینه مورد اعتمادی برای همکاری به نظر می‌رسد، می‌گوید: «همه چیز فعلا روی کاغذ است.

ادامه در صفحه ۵

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره MS04/49 تحت عنوان انجام حجم خدمات مورد نیاز واحد های عملیاتی ،فنی و پشتیبانی

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند
(سهامی عام)

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. شرکت های متقاضی می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه :

الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	مدت	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	MS04/49	انجام حجم خدمات مورد نیاز واحد های عملیاتی ، فنی و پشتیبانی	یکسال شمسی	۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / واریز وجه نقد / چک تضمینی / چک بین بانکی .

ج) شرکت در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهاد ها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

د) متقاضیان بایستی دارای گواهینامه صلاحیت پیمانکاری و صلاحیت ایمنی معتبر از مراجع ذیربط باشند.

۲- اشخاص حقوقی واجد شرایط می توانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکت های واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت به عمل خواهد آمد.

۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:

۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۷ لغایت روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۴

۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸

۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.

۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع در استان مرکزی- اراک- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی – طبقه سوم- امور پیمانها- شماره تلفن ۳۳۴۹۱۰۹۸-۰۸۶- شماره نمابرها ۳۴۱۶۶۰۸۴-۰۸۶

روابط عمومی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند

۵۱۸۴